

- possit de agnis : ut eadem prohibito, & poena sectetur. Et sanè ego sic distinguem, quòd si agnus adhuc lactetur, unum tantum caput cum matre tanquam pars corporis ejus faciet. Et ex sequentibus moveor. Primo, ex l. sed addes 19. §. si quis mulierem, ff. locati.
- 14 Secundò, ex l. si ut certo, §. usque adeo, ff. commodati, ubi commodata equa, quam pullus comitatur, videtur etiam commodatus pulsus, & utriusque custodiam commodatarius præstare tenetur ; tradit Hippolytus de Bonacosa in tract. de Equis, q. 35. 3.
- 15 Tertiò, ex l. quamvis, ff. de precario, ubi si precario ancilla conceditur, partus ejus etiam concessus videtur.
- 16 Quartò, quia vendita equa, ova, seu vacca, venditus etiam dicitur vitulus, ab ea lactatur, ut docet Iaso. in l. si extraneus, num. 22. ff. de condicione causa data, & in §. actionum, num. 6. Institut. de actionibus, Fabius de Monte in tractatu, de emptione & venditione, quest. 6. princip. sub num. 27. Ant. Gomez 2. tom. variarum, c. 2. num. 14. Mantica de tacitis & ambiguis, lib. 4. titul. 9. n. 17.
- 17 Vnde cùm per l. 5. titul. 8. lib. 7. Recopil. præmium concedatur capienti Lupum, seu Lupam, vel Ursum, aut quodlibet animal nocivum : si quis cæperit Lupam, aut Ursam cum catulis lactaneis, tantum ex uno capite mercedem accipiet, ex Felino in cap. sicut, num. 3. de homicidio, Guilielmo de Cugneo in l. qui in utero, in prima lectura ff. de statu hominum, & conduncta tradita per Boëtium in simili, decif. 21. 8. num. 4. Bonacosa de tracta, de Equis, q. 14. licet contrarium senserit Azevedo in d. l. 5. verbo, por cada cabeça.
- 18 Nec in venditione equi debetur gabella pro pullo lactaneo, ut tradit Lasarte de decima vend. part. cap. 20. num. 21.
- 19 Sin vero jam de per se herbam depascitur ; diversum caput efficiet, & numero comprehendetur in l. legatis servis 63. §. ovibus, ff. de lega. 3. ibi : Ovibus legatis, non continentur agni : quanta autem agnorum loco sint, ex usu cuiusque loci sumendum est ; nam in quibusdam locis ovium numero esse videntur, cum ad tonsoram venerint, l. inter, ff. de servit. rati. præd. docet Rebuff. in l. bo-
- ves, vers. utilitas hujus legis, ff. de verb. signis. Bertach. de gabellis, 8. parte princip. membro 1. numer. 4. versi. & scias ; Anton. Gomez 2. tomo variar. c. 2. n. 14. in fine.
- Secundò prænotandum duxi pro intelligentia ordinationis loquentis de Grege, quod hoc nomen Grex, (quod Hispano sermone vulgo vocamus, Rebano : & apud aliquos rusticos impolitoris loquelæ, Hato de ganado,) significat numerum certum pecudum, simul, & gregatum ambulantium, seu degentium. Quis tamen numerus constitutus gregem ? aperuit Gloss. verbo, gregis, in §. sed si gregis, Institut. de rerum divisione, Bart. per illum texum, in l. oves, n. 2. ff. de abigeis, elegans text. de jure nostro Regio in l. 19. tit. 14. parita 7. ibi : E si acaecisse que alguno fortasse diez ovejas, & dende arriba, & cinco puercos, & cuatro yeguas, & otras tantas bestias, & ganados de los que nacen destas, porque de tanto cuento, como sobre dicho es, cada una destas cosas faren Grex, & ubi expressè adverbit Greg. Lop. per tota ferè scholia.
- Armentum est nomen generale gregis, peculiariter tamen boum, & equorum ; ut in l. boves 89. ff. de verborum significacione, & boves armentorum nomine significantur : cum sine animalia suapè natura ad arandum aptiora ; unde aramenta dici debebant ; sed una litera dempta, elegantius armentorum nomenclaturam sortiuntur. Nec me latet à nobiliori effectu, nomen armentorum bobus, & equis provenire, secundum aliquos, qui autumant armenta dici, quia est pecoris genus, armis idoneum, teste Festo Pompeio ; si quidem equis bella exercentur, & boum coriis clypei armantur. Quinimo, ut ait Livius de bellis punico, Annibal in prima acie bellii, bobus utebatur, & maxime cùm obsecus esset, alias liberari non posset, faces cornibus boum adjunxit, & illos noctu in inimicorum exercitum vertit, qui pedem territi retulerunt, & Annibal boves sequutus evasit : & facit rex. in l. plenum, §. sed si bonum, ff. de usufructu, ibi : Sed ; & si boum armenti usus relinquatur, l. 1. §. cura carnis, ibi : Et pecorum armentorum, ff. de officio præfeci urbi. Itaque Armentum de animalibus magnis propriè dicitur. Grex vero de minimis, teste Valla lib. 4. cap. 24. unde ab armento & equito,

grex

Caput XXIV.

109

grex separatur, ut in l. in rem actio 24. §. ultim. ff. de rei vindicatione, l. vetus fuit questio, 68. l. quid ergo 70. ff. de usu fructu. Cum adjuncto tamen recte, & propriè potest dici grex equorum, ut l. fin. C. de militari veste libro 12. ubi Bartol. & Rebuffus, post Glossam ; & gregatum boves etiam pasci dicuntur, ut in l. 2. ff. ad legem Aquiliam & facit textus in dict. l. grege legato. 22. ff. de legis 1. docet Rebuffus in dict. l. Boves, in principio, unde equarum greges, dixit Cicero 3. in Verrem, & armentorum greges, idem Cic. Philip. orat. 3. & Aristotel. lib. 8. & 9. de Historia animal. ait : Sic vacce & boves qui si inita societate gregatim pasci consueverunt : & si forte una deerraverit, insequantur & ceteræ, & de avibus gregalibus sic : gregales, & avium numero sunt, grases, olores, plateæ, anseres, & avium etiam gressus dicitur ab Horatio epistol. 3. libr. 1. grex Anatum apud Varro in libri 3. der rustica, cap. 11. Anserum apud eundem lib. capit. 10. Pavonum, ejusdem lib. c. 6. grex quoque venationum mancipiorum dicitur à Plauto, Aululario, & Suetonio in libro declarat. Rhetor. & greges venalitij à Plinio lib. 35. cap. 18. & ancillarum greges legimus apud Terentium Theautontim, actu 2. scena 3. & pellicum greges apud Zimmetum. Curt. Boum tamèn appellatione, in statuto, vel ordinatione constitutive, vel indicente penam pro ingressum pascui, vel de satisfactione damni loquente, etiam vacca continetur ; ut in l. si boves, ff. ad l. Aquilium. & etiam taurus, ex Saliceto in l. axiles, ff. de adilitio editio.

23 23. Ovile erit totus ille grex, qui ex ovi-bus, & agnis, cæterisque hujus speciei formatur, sive paucioribus, seu pluribus numero decem, ex quo formalis constituitur grex, ut supra diximus.

24 24. Pecus nomen generale est omnium pecudum, sive animalium, quæ gregatim pascuntur ; unde hoc nomine, & boves, equi, & sues continentur, & alia pieraque, ut in l. legatis, §. pecoribus, ff. de legat. tertio, & in l. servis legatis, §. pecubibus, ff. illo tit.

25 His sic breviter prænotatis, & constitutis, ad nostram questionem sermonem convertamus, superest.

In qua affirmativa pars, nempè, quod si ex statuto, vel ordinatione, pena certa pro prege ovium, vel boum,

aut cæterarum pecudum in pascuo de depascentium imposita sit : inventis tantum in verito pascuo depascentibus pecudibus numero paucioribus, quæ ut constituent gregem, debeat solvi poena pro rata, judicio meo, & juri, rationi, & æquitati magis adhæret, & ideo amplectenda est, & secundum eam ita decisum, & judicatum juventio apud Vincentium de Franchis in terminis (ut vulgo jactatur) terminantibus nostri dubij decis. 22. 8. part. 2. refert Salgado de Regia protectione quarta parte, capit. 5. num. 38.

Et hac resolutione retenta, non obrunt ei contrariae opinionis argumenta. Non primum, Quia ei satisfit, si advertas, quod in hoc nulla extensio ordinationis poenalis fit, nec extra calum, & terminos dispositionis suæ porrigitur ; quinimo illud, quod in toto erat cautum, in parte sub illo toto comprehensa verificatur, & ad praxim, & executionem reducitur, si quidem poena quæ pro integro grege, erat imponenda, reducitur respectu pecudum, & in eis rata sit judicium, quod semper maximam continet æquilitatem.

Nec secundum nos remorabitur ; licet enim in penali lege, benignior accipienda interpretatio ; non tamen ea, quæ delinquendi occasionem praestet, & per quam ordinationis, seu statuti prohibito frustretur, & aditus pareat, ut eis fraus fiat, ut diximus supra, & plura refert Surdus decis. 21. n. 5. & decis. 31. n. 7.

Nec tertium, quia decisio text. in 30 d. l. 22. tit. 7. lib. 7. recopilat. tunc quidem procedet, quando per legem municipalem, aut consuetudinem, non fuerit imposta certa poena, gregi pecudum depascenti, quæ principaliter in his casibus attendi deberet, ut in l. 1.

& 2. C. de pascuis publicis, lib. 12. & latius diximus in alio capite. Cùm autem certa poena imponitur pro grege, non videatur omissum, quid debeat fieri de pecudibus paucioribus numero, ad constitendum gregem ; quinimo, quod dictum fuit de toto, videtur expressè dictum de partibus, l. juris gentium, §. adeo, ubi notat Iaso, l. si unus, §. siccum tibi, cum sequenti, ff. de pastis, cap. super questionum, §. fin. cap. pastoralis, §. item cum totum, ubi Gloss. & ibi communiter per Doctores notatur, de officio

O 3

110 De Pascuis, & iute pascendi.

delegat, l. si quis cum totum, ff. de exceptione rei judicata, Everardus in topicis legalibus capit. 80. pertotum, maximè in verific. secundum istud argumentum.

²⁹ Tandem ultimum, ex eadem ratione dissolvitur: si perpendas dictum intelligi à lege, statuto, seu ordinatio, quod naturaliter subintelligitur, & comprehenditur; ut in l. siire oportet, §. aliud, de excusationibus tutorum, Bart. in l. Italianus, num. 4. ff. de conditione indebiti, Ofascus decisione Pedemontana 64. Menochius cons. 110.

CAPUT XXVI.

Si unum oppidum habeat communitatem in pascuo alterius, an vicinus pro pecoribus in sociam (vulgo, en alparceria) concessis mercedem solvere teneatur?

SUMMARIUM.

1 Hujus capituli, quæstio plures solet occurrere, non tamen à Doctoribus est discussa; licet multi de contracta sociam egerint, quorum aliqui referuntur.

2 Expenditur text. in l. si is qui duos, ff. de liberatione legata.

3 Socius incapax, propter societatem soci capax, efficitur ad acquirendum capax, & consequitur immunitatem à collectis, quam ex sua persona non habebat.

4 Ponderatur tex. in l. si communem fundum, ff. quemadmodum servitutes amittantur, & referuntur Doctores, qui ejus verum intellectum sunt sequuntur.

5 Commune an dicatur proprium?

6 Ex persona alterius quis consequitur, quod ex persona sua consequi non valet.

7 Idem jus consideratur de parte, quoad partem, quod de toto quoad totum.

8 In contractu societatis continuo omnes res communicantur & dominium transit in particularium.

9 Societate contracta, damnum debet esse commune.

10 Lex 9. tit. 28. par. 3. expenditur.

11 Illud potest quis facere per alium, quod potest facere per se ipsum.

12 Cum quid una via alicui denegatur, ad id, alia via, non debet admitti.

13 Socii mei socii, meas socii non est: ubi de l. qui admittitur, ff. pro socio.

14 Pecora posita in sociam (vulgo Alparceria) non sunt communia ratione proprietatis, sed fœtuum.

15 In his que sunt personalia, nihil comunicatur socio, nec transfertur ad eum ratione societatis; ubi plura in proposito comminiscuntur, & similia, seu exempla traduntur.

16 Ponitur triplex casuum sectio, qua hujus capituli vera resolutio traditur, & difficultas enodatur, & num. 17.

& 19.

Hujus capituli quæstio passim in praxi occurrit, tametsi à Doctoribus (in terminis) hactenus non fuerit discussa. Quare ejus veram resolutionem exco gitare per argumenta, & rationes convincere erit necesse; licet de contractu sociam, ultra Doctores in l. si pascenda, C. de pactis, Baldum in l. 1. C. de fructibus, & litium expens. col. 3. egerint Afflict. decis. 58. Marcus decis. 888. 1. parte, Gabriel consil. 62. num. 1. & 2. volumen. 1. Sebastian. Medic. de casibus fortuitis, questione 10. Petrus de Ubaldis de societate, part. 5. q. 24. & 36. Horat. Carpan. ad statuta Mediolan. part. 2. c. 84.

Et quod pro herbagio, seu pasculatione non debeat Partiarius iste pro pecoribus in sociam (vulgo alparceria,) concessis mercedem solvere, sed libere communitatis emolumento frui; suadetur, Primi, ex ratione tex. in l. si is qui duos, ff. de liberatione legata, ubi unus ex duobus sociis, qui in capax est, propter eum qui capax est, mediante societate, efficitur capax, & bona acquirit; cuius autoritate suffultus Dennis, & post eum Bart. in fine ibi, tradunt, quod licet spurius non possit capere à patre, tametsi ipse spurius contraxerit societatem cum alio capace, iste alius potest institui hæres à patre spurij, atque ita transbit dominium bonorum in spurium: quod etiam affirmit Baldus, & dicit menti tenendum in l. 1. C. pro socio, num. 38. Cæpolia cautela 38. vers. septima cautela. Unde Joan. Crotus in l. si filius, §. Divi, col. 3 24. vers. sexto & ultimo facit; docet quod si ex statuto prohibeat re mos bilis alienari in extraneum, tamen si extraneus contraxerit societatem omnium

Caput XXVI.

111

sexta & ultima conclusio, de legat. 2. Bart. in l. papillus, §. suum, de verbor. significacione, & est communis opinio, ut diximus supra, alio cap.

Quarto, quia non est novum in jure, quod quis ex persona alterius consequatur, quod ex sua consequi non valet: ut in l. Aristo, ff. qui pot. in pign. habeantur, ibi: Sepe enim, quod quis ex sua persona non habet, hoc per extraneum habere potest, ubi Gloss. verbo, potest: plura in hanc sententiam jura adducit, & cumulari; facit Gloss. sing. in l. fin. verbo, fratribus, C. de numer. & honor. non continu. lib. 10. & in cap. morte, verbo, triticum, prope finem, 11. quæstione 3. quæ observant, quod si sunt duo socii bonorum, & alter sit immunitis à solutione Gabellæ, alter vero non: iste propter consocium consequitur immunitatem, alios refert Guttier. libr. 1. practicar. quest. 6. n. 6. +

Quinto, pro hac opinione facit, quod idem est, quod vicinus consequatur commodum partis gregis, ac si totius gregis usumfructum conqueretur; quia idem juris est de parte quoad partem, quod de toto quoad totum, l. quæ de tota, ff. de rei vindicatione, l. an pars, ff. pro derelicto: si ergo ad consequendam utilitatem partis gregis, & fructuum ejus, opus est, ut totus grex depascatur in terminis compascuis, & communibus, alias enim vicinus non consequetur illam partem fœtuum, quæ ex sociam, sive alparceria, ei erat obvenientia, ut patet ad sensum: evidenter appetet, quod totus ille grex poterit ab eo depasculari, & immitti in cōpascuo absque ulla mercede.

Sexto & ultimo, quia in contractu societatis omnes res continuo communicantur, & dominium transit in partiarium, l. 2. & ibi Gloss. ff. pro socio, & ibi Bart. & Fulg. & alij l. 47. tit. 28. part. 3. ubi Gregor. verbo, et seniorio, Antonius Leon in l. si socius, ff. si certum petatur, Tellus Fernand. in l. 16. Tauri, numer. 1. Connarus lib. 7. comment. 6. 13. num. 8. Molin. lib. 4. de Hispanor. primogen. cap. 2. numer. 33. Tiraquellus de jure constituti, ampliatione 32. num. 6. si ligatur partiarius, socius ex pecoribus, sibi in sociam concessis solveret herbagium; jam videretur solvere de suo, & pasculandi emolumento tanquam extraneus privaretur. Et corroboratur hæc ratio,